

Papercuts. Antologia

Editori: Adrian Lăcătuș și Robert G. Elekes

Editura
Universității
Transilvania
din Brașov

EDITURA UNIVERSITĂȚII TRANSILVANIA DIN BRAȘOV

Adresa: 500091 Brașov,
B-dul Iuliu Maniu 41A
Tel: 0268 476050
Fax: 0268 476051
E-mail: editura@unitbv.ro

Copyright: Autorii, 2024

Editură acreditată CNCS, categoria B
pentru domeniul Filologie (2020)

Coperta: Mugur Mihai
Redactare și corectură: Maria Ghiurțu
Tehnoredactare: Dan Botezatu

Papercuts. Antologia/ ed. Adrian Lăcătuș, Robert G. Elekes,
Brașov: Editura Universității Transilvania, 2024
ISBN: 978-606-19-1747-1

I. Lăcătuș, Adrian (ed.)
II. Elekes, Robert Gabriel (ed.)

82

Proiect cofinanțat de Primăria Municipiului Brașov

papercuts | 7
svetlana cârstean | 11
alex ciorogar | 15
dan coman | 19
mina decu | 27
florin dumitrescu | 31
emilian galaicu-păun | 37
mugur grosu | 45
cristina ispas | 57
claudiu komartin | 67
iulia militaru | 71
dmitri mitcov | 83
florin partene | 91
simona popescu | 103
mihók tamás | 111
george state | 117

Papercuts are mai mult un sens cinematografic, de tăietură, de stopare a fluxului și de editare, doar că pe hârtie, din hârtie, oprire pe care o produce (și) o altă instanță decât cea auctorială, cineva din afară, dar avizat. Un editor, un alt poet, un bun și asiduu cititor etc.

Poezia se face și funcționează în pagină, de la Mallarmé încoace, iar acolo orice plus sau minus, orice rând, cuvânt, spațiu, pauză capătă sens.

Aranjarea lor este adesea o muncă de colaborare.

Am vrut de data asta să facem, printre numeroasele festivaluri de poezie care pun accent pe spectacolul lecturii, pe caracterul performativ,

oral, muzical, imersiv, pe spoken-word etc., un mic festival al poeziei în pagină (*plume solitaire éperdue*), al poeziei editate, tipărite, al poeziei ca proces de scriere, rescriere, compozitie, proces adesea colaborativ, în care se întâlnesc două sau mai multe minti și sensibilități. Mari poeme moderne sau volume memorabile au forma pe care o au ca rezultat al acestui proces. *The Waste Land* nu doar că a fost revăzut și revizuit de Pound, ba chiar rescris pe hârtie împrumutată de la acesta când Eliot rămăsese fără, în Paris.

Această idee de artă exigentă, critică, a poeziei are o istorie aici la Brașov, iar în centrul ei stă, desigur, Alexandru Mușina. Poet fenomenal, ce rămâne de (re)descoperit, Mușina era și un autor al teoriilor despre „fabricarea” poeziei și despre „transcendentă” ei auctorială, al articolelor despre profesionalizarea ei. Tot el a fost și un foarte dedicat și implicat editor, lucrând nu doar cu tineri poeți, dar și cu congeneri consacrați și creând colecția Neo, cu volume exceptionale, care uneori

i-au reinventat pe autorii lor, cel puțin pentru cartea respectivă.

Am gândit festivalul și ca pe un mic omagiu pentru el, astăzi, când, în peisajul poeziei românești contemporane tipărite, cele mai importante colecții de poezie sunt realizate de poeti (Svetlana Cârstean, Claudiu Komartin, Dan Coman, Teodor Dună, Vasile Leac, Emilian Galaicu-Păun, Iulia Militaru, Dan Sociu) sau de teoreticieni ai poeziei contemporane (Alex Ciorogar). Multii alții îngrijesc ediții ale altor poeti, fac antologii sau traduc poezie sistematic (dintre cei invitați aici: Simona Popescu, Cristina Ispas, George State, Mihók Tamás) sau experimentează, ameliorează și colaborează (Mugur Grosu, Mina Decu, Florin Dumitrescu, Dmitri Mitcov, Florin Partene), susținând poezia ca proces. Și viața acestei arte, care este și o meserie, mereu minoritară, cum spunea Andrei Bodiu.

Adrian Lăcătuș

svetlana cârstean

Svetlana Cârstean este poetă și traducătoare. A publicat volumele *Floarea de menghină* (Cartea Românească, 2008), *Gravitație* (Trei, 2015), *Trado* (Albert Bonnier, Stockholm, 2016, scris împreună cu poeta suedeză Athena Farrokhzad) și *Sînt alta* (Editura Nemira, 2021). Textele sale au fost traduse în engleză, franceză, italiană, germană, suedeza, norvegiană, daneză, cehă, catalană, slovenă, spaniolă, poloneză, ebraică. *Trado* a fost publicat în Polonia, Norvegia, Danemarca, Spania și Argentina. *Sînt alta* a apărut, în 2023, în varianta spaniolă *Soy otra*, la editura Visor Libros. Coordoniază colecția de poezie Vorpal, la editura Nemira.

Reflux

43

00

00 Cînd apele se retrag și invadă
de binețil, în lacă baicall de luncă.
00 Floarea își plutesc nepoșă foare,
Cînd apele făc alunca din potul
0 ~~m~~ în ~~l~~ ~~l~~ ~~l~~ ~~l~~ ~~l~~ râului din
Ce perye ~~l~~ nescut în grădina
pluviud, o obigă pe multă
că nu ~~l~~ vede și dispore într-o
elipsă, Cu vîrghiul apă și urme și
și dăruind cîteva cîteva circuite
vocatoare.

✓ M-am spus, Mă va mili.

Mai bine măreș o tăcăudești

În fundul ~~l~~ meu ,

și m-o lărgești să te odihnească

Tot atunci îi gere ~~l~~

apre tine o mulțime de saltele

vechi, uscate, bătute. Care ti face

țeavă, și niciu. Apoi răscolă cuică

în undiosătră tablou de lumiile

Reflux

(Ce aud eu uneori)

Cînd apele se retrag și invadează atelierul, îneacă bancul de lucru, floarea ta rămîne nepăsătoare.

Cînd apele te alungă din patul tău și rămîi numai cu perna mare în brațe, o zărești plutind și o strigi pe nume. Se face că nu te vede și dispare într-o clipă, înverzind apa în urma ei și lăsînd doar cîteva cercuri provocatoare.

Ți-am spus, te va umili.

Mai bine o ții mereu încleștată în jurul tău și n-o lași să se odihnească. Tot atunci, în zare, vezi venind spre tine o mulțime de saltele verzui. Pe ele, oameni care îți fac cu mâna. Apoi rîsete, chicoteli! Un înduiosător tablou de familie.

